

1. Snad ses mi zdála, písničko krásná,
do spánku zněl mi tvůj tón,
až ráno proud vlasů a mír našich hlasů
a v koupelně vůně a shon.
2. Mě přesvědčil vážně, že jsi, a jen z bázně
se člověk bojí skutečnejch rán,
hvězdy když zhasnou, vzpomínku krásnou
smaže světlo, když přijde k nám.
R: Ale ty skutečná jsi, dotknout se tě můžu,
a tak začíná mi pěkněj den,
na tvářích se slunce snaží
zamalovat unavenej noční sen.
3. Na rtech mi zůstal jeden z tvých vlasů,
směješ se a chceš mi ho vzít,
ruku pokládáš vedle, vedle mě na stůl,
ještě dotknout se, a už musíš jít.
4. Sbíráám pár věcí, co zbylo tu po nás,
pár sponek, vlasy budou ti vlát,
ještě skleničky s tácem a zmuchlanej polštář,
než vrátíš se zas, budeš se mi zdát.
R:
- 5.=1.